

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Dumitru xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2019 – 26.06.2020;

Instanța de apel: 19.01.2021 – 14.06.2021;

Instanța de recurs: 23.09.2021 – 02.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 26 iunie 2020, Sîrbu Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost respinsă, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Sîrbu Dumitru, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având intenția directă îndreptată spre circulație ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, a păstrat ilegal droguri, la domiciliul său situat pe strada Xxxx până la data de 23.11.2018 aproximativ la ora 15:10, când în urma efectuării percheziției, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Strășeni, au fost ridicate: un fragment din hârtie cu masă vegetală uscată, mărunțită și un pachetel polimeric în interiorul căruia se află o substanță de culoare albă sub formă de praf. Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-5391 din 14.12.2018, substanța solidă, cristalină de culoare albă, în formă de praf, prezentată în polimeric de tip „zip-lock” ridicată în urma percheziției la domiciliul lui Sîrbu Dumitru reprezintă PVP (a-pirrolidunovalerophenone). Masa substanței

stupefiante PVP constituie 0,46 g. Masa vegetală uscată și mărunțită, ridicată în urma percheziției domiciliului lui Sîrbu Dumitru reprezintă marijuana obținută artizanal din plante de cannabis (câneapă) care se atribuie la categoria substanțe stupefiante (marijuana materie uscată) constituie în total 2,49 g. În conformitate cu „Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 este inclusă în tabelul nr.1 și se atribuie la substanțe stupefiante, iar cantitatea depistată la Sîrbu Dumitru constituie proporții mari (2,49 g). La fel, conform „Listei completate a substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.20 din 18 ianuarie 2014, PVP (apirrolidunoverphenone) este inclusă în lista substanțelor narcotice sub poziția „148” și se atribuie la substanțe narcotice, iar cantitatea depistată la Sîrbu Dumitru constituie proporții mari (0,46g).

Acțiunile lui Sîrbu Dumitru, au fost încadrate în baza art.217 alin.(2) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În argumentarea apelului a invocat că prima instanță neîntemeiat a respins demersul acuzatorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume pentru efectuarea expertizei judiciare.

Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată neîntemeiat a respins încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, în cazul dat suma de 1680 lei, costul raportului de expertiză.

3.1. Avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sîrbu Dumitru să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive a infracțiunii imputate.

În motivarea apelului a invocat, că învinuirea este bazată pe declarațiile martorilor Pîrău Victor, Sîrbu Sergiu și Pleșca Ion, care sunt colaboratori de poliție și care au documentat cazul în privința inculpatului.

Apărarea a reiterat că o calitate inerentă a statutului de martor în procesul penal este dezinteresul și nepărtinirea față de procesul penal în derulare, ceea ce nu îi caracterizează pe cei trei martori ai acuzării, cu atât mai mult că, colaboratorii menționați au declarat că, căutau un cazan sustras, iar însuși Pleșca Ion, care chipurile a „depistat și ridicat” drogurile, la moment ocupa anume funcția de inspector al poliției criminale specializat în combaterea drogurilor.

A menționat apărarea, că însuși Sîrbu Dumitru atât la urmărirea penală, cât în timpul cercetării judecătorești, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a declarat că bunurile nu-i aparțin și ar fi fost „depistate” de către colaboratorii poliției în timpul când el se afla cu spatele la ei.

A remarcat apărarea, că nu este clar, din care considerente - Sîrbu Dumitru de la

bun început a declarat că bunurile nu-i aparțin, de pe ele nu au fost ridicate amprentele digitale și nu a fost dispusă efectuarea expertizei dactiloscopice, nu este confirmat prin careva probe nici invocarea faptului, precum că Sîrbu Dumitru la momentul efectuării percheziției se afla în stare de ebrietate narcologică, deoarece în realitate el a fost supus examinării medicale de constatare a stării de ebrietate doar la 07.12.2018, adică peste 14 zile.

A menționat apărarea că la materialele cauzei penale este prezent doar raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-5391 din 14.12.2018, dar nicidecum raport de expertiză, cum e indicat în învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, au fost admise apelul declarate, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sîrbu Dumitru recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în temeiul art.60 alin.(4) Cod penal.

A fost dispusă încasarea de la Sîrbu Dumitru în beneficiul statului suma de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Sîrbu Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, calificarea faptei fiind corectă precum și măsura de pedeapsă.

Instanța de apel a conchis că deși inculpatul neagă comiterea faptei imputate, soluția primei instanțe privind vinovăția acestuia în circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile martorilor Pîrau Victor, Sîrbu Sergiu și Pleșca Ion, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: ordonanța și procesul-verbal de ridicare a copiilor actelor din materialele cauzei penale nr. 2017330455 (ordonanța privind pornirea urmăririi penale, ordonanța, demersul încheierea privind efectuarea percheziției la domiciliu cet. Sîrbu Dumitru, a.n.xxxx, dom. str. xxxx; procesul-verbal de percheziție din 23.11.2018, poză a obiectelor depistate menționate în procesul-verbal de percheziție) (f.d.18-23); procesul-verbal de percheziție din data de 23.11.2018 efectuată la domiciliul lui Sîrbu Dumitru situat pe str. xxxx, în cadrul căruia din buzunarul scurtei din interior ce aparținea lui Sîrbu Dumitru au fost ridicate: un pachet din hârtie cu masă vegetală (iarbă) verde, uscată, cu miros specific și un pachetel din peliculă acoperit cu scoci galben, în care se afla o substanță de culoare albă; împreună cu foto-tabel (f.d.24-27); raportul de constatare tehnico-științific nr. 34/12/1-R-5391 din 14.12.2018 (f.d.29-34); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a unui CD-R cu înregistrare video a efectuării acțiunii procesuale percheziția la domiciliul cet. Sîrbu Dumitru a.n.xxxx str. xxxx (f.d.60-61); procesul-verbal de examinare a CD-R cu înregistrării video a acțiunii procesuale percheziția din data de 23.11.2018 efectuată la domiciliul lui Sîrbu Dumitru situat pe str. xxxx, împreună cu CD-R (f.d.62-63);

procesul-verbal nr. 40 din 07.12.2018 privind examinarea medicală de constatare a stării de ebrietate și naturii ei în privința lui Sîrbu Dumitru conform căruia din cele menționate de către ultimul, la momentul prelevării probelor expertizatei (Sîrbu Dumitru) prezenta consecințe ale consumului de substanțe narcotice (f.d.83); procesul-verbal nr. 05 din 01.02.2019 privind examinarea medicală de constatare a stării de ebrietate și naturii ei în privința lui Sîrbu Dumitru conform căruia din cele menționate de către ultimul, la momentul prelevării probelor expertizatei (Sîrbu Dumitru) prezenta consecințe ale consumului de substanțe narcotice (f.d.84).

Instanța de apel a considerat că probele respective administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Sîrbu Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, susținând în acest sens concluzia primei instanțe.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, în acțiunile inculpatului Sîrbu Dumitru, iar faptul că inculpatul nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, dar aceasta se combate prin cumulul de probe administrate.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative și argumentele apărării potrivit cărora la materialele cauzei penale nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze vinovăția inculpatului Sîrbu Dumitru în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, din probele cercetate în ședința de judecată rezultă cu certitudine că, inculpatul Sîrbu Dumitru, a păstrat ilegal droguri, la domiciliul său situat pe strada xxxx, în care s-a depistat un fragment din hârtie cu masă vegetală uscată, mărunțită și un pachetel polimeric în interiorul căruia se află o substanță de culoare albă sub formă de praf, obiecte care au fost depistate și ridicate la 23.11.2018 în rezultatul efectuării percheziției de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni.

Instanța de apel a mai precizat, că aceste circumstanțe în ședința de judecată s-au confirmat prin declarațiile martorilor Pîrau Victor, Sîrbu Sergiu, Pleșca Ion care au menționat că, în cadrul percheziției la domiciliul lui Sîrbu Dumitru în buzunarul scurtei ce-i aparținea inculpatului au depistat o folie de hârtie cu masă vegetală uscată și o folie de polietilenă ce conținea praf de culoare albă.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată versiunea inculpatului, precum că, dânsul este victima acțiunilor colaboratorilor de poliție, or, potrivit art.2 al Legii nr.320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar martorii audiați au fost preîntâmpinați de răspundere penală în baza art.312-313 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut, că nu are nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor colaboratorilor de poliție Pîrau Victor, Sîrbu Sergiu și Pleșca

Ion, or, nu pot fi reținute careva motive din partea colaboratorilor de poliție de a-i cauza în mod intenționat careva neplăceri inculpatului Sîrbu Dumitru.

Cu referire la argumentele părții apărării, precum că la materialele cauzei penale este prezent doar raportul de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-5391 din 14.12.2018, dar nicidecum raport de expertiză, cum e indicat în învinuire, instanța de apel a subliniat că în învinuirea înaintată inculpatului Sîrbu Dumitru au fost reflectate concluziile raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-5391 din 14.12.2018, care constituie mijloc de probă în conformitate cu prevederile art.93 alin.(2) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative și argumentele apărării potrivit cărora nu e confirmat prin careva probe nici invocarea faptului precum că, Sîrbu Dumitru la momentul efectuării percheziției se afla în stare de ebrietate narcologică, deoarece în realitate el a fost supus examinării medicale de constatare a stării de ebrietate doar la 07.12.2018, adică peste 14 zile, iar, aceste invocări nu echivalează cu pronunțarea unei sentințe de achitare, or, inculpatului Sîrbu Dumitru i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, adică păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a conchis, că nu există temeii pentru achitarea inculpatului Sîrbu Dumitru învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate de procuror, având în susținere prevederile art.art.227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-5391 din 14.12.2018, în mărime de 1 680 lei, urmează a fi suportate de inculpat.

Referitor la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului, instanța de apel a reținut în acest sens că la caz a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, iar în conformitate cu prevederile art.389 alin.(4), pct. 3) Cod de procedură penală, inculpatul Sîrbu Dumitru urmează a fi liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În conformitate cu criteriile prevăzute de art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.217 alin.(2) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, iar potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5) – 9), 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Reținând prevederile art.60 Cod penal, instanța de apel a subliniat că infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Astfel, faptele imputate inculpatului Sîrbu Dumitru, au fost săvârșite la data de 23.11.2018, iar ținând cont de prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, rezultă că termenul pentru tragere la răspundere penală, a expirat la data de 23 noiembrie 2020.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicită casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel.

În argumentarea recursului menționează, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel încât motivarea soluției în speță, este expusă neclar, iar soluția de încetare a procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.

6) Cod de procedură penală, privind învinuirea imputată inculpatului Sîrbu Dumitru în baza art.217 alin.(2) Cod penal, este una neîntemeiată.

Menționează, că instanța de apel urma să verifice dacă termenul de prescripție prevăzut de legea penală pentru tragerea la răspundere penală a fost întrerupt prin săvârșirea unei noi infracțiuni. Or, instanța de apel a ratat involuntar să stabilească că inculpatul Sîrbu Dumitru a săvârșit în perioada 11-17 noiembrie 2020 o infracțiune de sustragere pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane.

Subliniază, că în perioada 11-17 noiembrie 2020, înainte de intervenire a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal, acesta a săvârșit o infracțiune de furt, calificată potrivit elementelor infracțiunii prevăzută de art.186 alin.(2) b), c), d) Cod penal, iar pedeapsa pentru noua infracțiune este mai mare decât de doi ani închisoare, astfel, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a fost întrerupt.

Or, din prevederile art.60 alin.(4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșii unei noi infracțiuni.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că procurorul a invocat în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414

alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În privința criticilor recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat la liberat pe inculpatul Sîrbu Dumitru de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în temeiul art.60 Cod penal, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizia sa și-a argumentat detaliat soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care corect a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, și liberat de răspunderea penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în temeiul art.60 alin.(4) Cod penal, totodată, instanța de apel la adoptarea acestei soluții a ținut cont de prevăzute de art.16 alin.(2) Cod penal, că infracțiunea prevăzută la art.217 alin.(2) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară care prevede pedeapsa cu închisoare de până la 1 an, iar potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5) – 9), 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă, precum și că faptele imputate inculpatului Sîrbu Dumitru, au fost săvârșite la data de 23.11.2018, iar ținând cont de prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, rezultă că termenul pentru tragere la răspundere penală, a expirat la data de 23 noiembrie 2020, fără ca instanța de apel să admită careva erori de fapt sau de drept la judecarea cauzei, iar alegațiile invocate de recurent constituie opinia subiectivă a acestuia ce nu poate fi acceptată.

Totodată, criticile precum că în perioada 11-17 noiembrie 2020, înainte de intervenire a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal, acesta a săvârșit o infracțiune de furt, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a fost întrerupt, Colegiul penal le respinge ca declarative, or la materialele cauzei de către partea acuzării nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma alegațiile invocate în cererea de recurs ordinar.

La fel, Colegiul penal menționează că conform prevederile art.60 alin.(3) Cod penal, rezultă că, în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct. 4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește,

fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a adoptat soluția în cauză, or, totodată s-a pus în balanță și faptul că tragerea la răspundere penală, precum și o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce, în circumstanțele particulare ale speței deferită judecării poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Dumitru xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie